

1. DOKLADNI LIST

k 1. listu Novic. 1849.

Kdor želi, kako oznanilo v *dokladni list* natisniti in Novicam perdjati, plača za vsako verstico z navadnimi srednjimi čerkami 4 kr., če oznanilo le enkrat natisniti da; dvakrat 5 kr. trikrat pa 6 kr. J. Blaznik.

(115.)

Povabilo

(1)

na naše ljube soséde na Krajskim.

Vis. ilirsko deželno poglavarstvo je dne 10. véliciga serpana 1848, št 18326, na prošnjo vis. c. k. vojniške komande v Primorji privoljilo, de se tisti ljudje iz te dezele, ki so vojaško dolžnost že spolnili ali pa taiste oprosteni bili, po doveršeni létašnji nabéri krajskih vojšakov pa tudi taki, ki še vojaške dolžnosti niso dostali, v oddelik (divizio) istrijskih prostovoljcov, čigar nabéra nam je od vikši oblasti naložena, prejemati smejo.

Povabimo Vas tedej, ljubi sosédje, de se bratovsko našim verstam pridružite, kjer boste z narvéci priserčnostjo sprejeti.

Oddelik istrijskih prostovoljcov se sestavlja po naslednjih vodilih:

1. Zavéza k službi terpi do konca sedanje vojske.
2. Ta služba obséze samo Istrijo in njeno primorje, brambo Istrije in njenih otókov.
3. Avstrijsko armado obstoječe postave in zapovedi veljajo tudi za te istrijske prostovoljce, ako niso v sledécih odločbah prenárejene.
4. Kdor v ti službi k délu nepripraven postane, sme deržavno oskerbljenje tirjati, ako se tisto na zapovedi za c. k. armado dane opéra.
5. Pri razpušnji istrijskih dobrovoljcov zamorejo vsi tisti, ki so zadovoljno služili, ako želijo v stopnjo, ki so jo med prostovoljci doségli, v c. k. armado priti.
6. Ako se primerni namestnik postavi, se zamore za malo časa slovo dobiti, ki pa prevzetih dolžnost ne odvéze.
7. Plačila so take, kakor pri péšcih v c. k. armadi, in potem obstoji plačilo s poboljški vred za prostaka v vsakdanjih 10 krajcarjih, razun tega dobí še vsak vojak brez razločka stopnje vsak dan pol hlebca kruha.

8. Oblačilo in pokrivalo glave, s katerim bo vsak pri vstopu kakor tudi s platenino in z obvalam preskerbljen, je napravljen po navadni šegi staro-avstrijskih Istrijančov po deželi.

9. Vojaško znamenje obstoji iz volnatiga čopa nebésno módre barve, in iz rože na kapi, — znamenje časti ali réda je na levi strani pers.

10. Orožje in vsa vojaška priprava se prejme od deržave.

11. Pri vstópu dobí vsak prosti vojak 3 gold., korporal 4 gold. in feldvebelj 5 gold. na roko.

12. Korporali in feldvebeljni se jemljejo, kolikor je le moč, izmed prostovoljcov. Tudi se zamore pri oddajanji nar mlajših oficirskih stopinj na razumne in za to pripravne rojake gledati.

13. Zapisujejo se sicer ti prostovoljci v Paznu v Istrii. Za krajsko deželo pa jih bo v Ljubljani v to odbran oficir prostovoljcov zapisoval.

To ljubi krajski sosédje, so pogodbe, s katerimi se Istrijski prostovoljci nabérajó.

Ako vi tako bližnje Istrijsko primorje zoper sovražnike nase domovine pomagáte braniti, tudi svojo lastno deželo varjete!

Vas, ki ste svoji domovini že ko vojaki služili in ki pa še v ti vojski pokazati hočete, de ste možjé, in Vas, mladenči, ki v svojim domovji tega poklica niste dobili, ki bi pa vender raji saj za malo časa stave svojih bratov se vdélžili, Vas pričakujemo v svoje naročje in kličemo:

Bog živi našiga ustavniga Cesarja Franca Jožefa I.!

Bog ohrani Avstrijo, drago dovmovino!

Po zaukazi primorske vojaške komande.

V Ljubljani o novim létu 1849.

Jožef baron Lazarich iz Lindaro,

c. k. polkovnik;

vitez reda Marije Terezije.

Jožef baron Reichlin iz Meldegga,

c. k. podpolkovnik.

(116.)

Bratje Dolenci!

(1)

Na ostudno osramotenje in ogovorenje, ktero je neki —r v Novicah *) 13. dan grudna t. l. stran

*) Po tiskarnih postavah je vsako vredništvo primorano, odgovor na kako obdolženje v svojim časopisu natisniti. Po postavi smo dali pričijoči sostavek v natis, povémo pa, de nektere pregerde besede smo zbrisali, katerim Novíce nikakor ne morejo prostora dovoliti. Pa je še dosti debelih ostalo. Gosp. Rotar in gosp. —r sta v svojih spisih krepko, pa ne tako burno govorila. Resnica se bo skazala, ki jo bo spričati zamogel, — ne pa v burnih (grobih) govorih.

Vredništvo.

213. čez našiga poslanca gosp. Gajerja oznanil, bode to za odgovor:

Mi spodej zaznamnovani voljivci znamo z veliko mirnostjo in gotovostjo za našiga poslanca gosp. Gajerja v svoji zdajni imenitni službi v resnici to v nar bolj spričevanje dati, de se on zmirej od svojiga visociga poklica, kakor za poslanca, práv pametin, pravičen in odkritoserčen obnaša, ne pa tako dragi Dolenci! kakor se je ta —r, kateri si ni upal svojiga iména čisto podpisati, in zoper našiga pošteniga poslanca s takimi lažnivimi besedami spričevati. Kakor se vidi iz tega hudobniga obrekova-

nja, ni nič družiga, de ta jezičnik, kteri je pod podpisam —r to zasramljivo pisanje skupej stavil, nar gotovši zató, kér bi rad namestnik gosp. Gajerja postal. Ali Bog nas vari take strupene kače, ktera bi nam prihodnost v resnici s trupam napolnila:

Nesramni in nepošteni so zgovori téga —r, kteri s svojimi očitno danimi kužnimi lažmi zasluge vkupej spravlja, in še svojo glavo v zastavo teh laži ponudi.

Sploh rečeno mi voljivci smo grozno razžaljeni skozi ta naklep in strupeno obrekovanje našiga poslanca gosp. Gajerja. Bodemo pa tudi zoper gerdiga opravljivca —r ob kratkim raziskanje vpejljali, in sklep tudi na znanje dali. Škoda za vsak poteglej peresa od imenovaniga gosp. —r, in gosp. Rotarja iz Štajarskiga, škoda za vsak poduhel tobaka, kteriga pri premišljevanji mnogih debelih laži poserkata. Mi dobro vémo kogá smo zvolili. Gosp. Rotar, kakor slišimo, ima le z kontroban-tam opraviti, torej naj se on svoje službe in svojiga poklica zvesto derži (sej je cesarska služba); naj pusti Dolence v miru, kteri njemu nič mar ne gredó. — Tudi slišimo, de gosp. Rotar nima nobene kmetije, ne tlake, ne desetine, zakaj se meša med Dolence!

V iménu nar več voljivcov:

Jožef Butkovic,
Franc Rotter,
Dominik Radikš,
Franc Šarlach, } voljivci.

(117.)

Oznanilo.

(1)

V Mernipeči blizo Novomesta je na prodaj stara turnska ura za 60 gold. Ta ura bibe čertinke ali firteljce in uro na en zvou. Z malim popravilam se bo napravila, de bo práv dobro šla. De to uro res práv po ceni damo, se lahko spozná iz cene nove ure, ki smo si jo omislili in ki veljá 900 gold. brez vsih družih potroškov. Kdor tedej misli to uro kupiti, naj se kmalo oglasi, de ga kdo drugi ne prehití.

Cerkveni oskerbniki.

(108.)

Oznanilo na naročbo

(2)

„Štajarskih Slovenskih Novin,“

ktere bodo v Celji pri J. K. Jeretinu od 1. prosenca 1849 izhajale. Za povikšanje Slovenšine bodo se imenovane Novine krepko potegvale, in vse, kar je k pridu Slovincov, razlagale; zatorej jih tudi domorodcam práv zlo perporočimo.

Za čertinko léta se naprej plača 1 gl. — kr. sr.

„ po pošti 1 „ 10 „ „
„ pol léta „ „ 2 „ — „ „
„ „ „ „ „ po pošti 2 „ 20 „ „

Prosimo, de bi se poslale predplačila kmalo v frankiranih pismih na založnika Novin J. K. Jeretina v Celje. Tudi vse c. k. poste naročbe prejemajo.

V Celji 12. grudna 1848.

Valentin Konšek, Janez K. Jeretin,
vrednik. založnik.

(104.)

Povabljenje k naročenju

(3)

na nov slovensk časopis

z nadpisam

PRAVI SLOVENEK,

listi za podučenje naróda.

V čistoslovénském, vsacimu umévnim jeziku pisan ima prihodnji časopis namen, slovénski narod z mnogoterimi vednostmi soznaniti, — ljubezin do domovine zbujati, — slovensko narodnost v duhu ustave varovati. Zató bo sostavke prinašal, ki v mnogotere védnosti: zgodovšino, zemljo- in svetoznanstvo, natoroslovje, obertništvo, kupčijstvo, kmetijstvo, i. t. d. segajo. De bo pa berilo prijetniši, se bo vécsi s kako lično pésmico oglasil, kako povést povédal in sploh povsod drobtinice pobéral, ktere bodo pripravne, p. n. prejemnikam z njimi postréči. Tudi na vsakdanje bolj imenitne prigodke bo pazil, in jih v kratkim svojim bravcam na znanje dajal; tode v politiko in v reči, ki véro zadevajo se ne bo nikoli obširno vtikal. Govóril pa bo, kakor se pravimu Slovencu spodóbi, vselej nehlinjeno in odkrito, pa — zmérno. Zakaj pot, po kteri se je naménil hoditi, bo pot mirú, ljubézni in sprave. Prepíral se ne bó. —

Izdajal se bo vsak pondeljik, natisnjen pri slavno znanimu gospodu J. Blazniku, na štírih stranéh v osmirki.

Založnik mu bo vsak mésec lépo podóbšino pridjal; vredništvo pa se bo po moči trudilo, časopisu lično in prijetno podobo dati. Na koncu vsaciga léta se mu bo majhin besednják pridjal, in če se bo sploh dosti prejemnikov oglasilo, bo pravi Slovenc več berila prinašal.

Naročila prejéma založnik v svoji bukvarnici in vse c. k. poste, in sicer:

za celo léto brez pošte . . . 1 gold. 40 krajc.	s pošto z 2 gold. 20 krajc.
„ pol léta „ „ „ . . . — „ 50 „	„ „ „ 1 „ 10 „
„ ene kvatre — „ 30 „	posamezni listi so:
Za kvatre pošta ne prejémlje naročil.	brez podób po — „ 3 „
	s podobami po — „ 6 „

Vrednik se oberne k vsim p. n. slovanskim pisavcam s ponižno prošnjo; ga z mnogoverstnimi izdélki, dopisi i. t. d. podpérati. Za vsako še tako majhno pomoč bo hvaležen.

Pervi list pride ravno na noviga léta dan in se bo prejémal v založnikovi bukvarnici.

Prosimo za frankirane liste.

V Ljubljani 15. grudna 1848.

Fr. Malavašič,
vrednik.

J. Giontini,
založnik.